

Leto 6. Štev. 1. PRILOGA ZA MLADINO. 1937. jan. 8.

Mladenka Marija, pomagaj mladini!

Lelija smo i moška i ženska mladina. Najvekši kinč nosimo v svojem srci, nedužnost. Vekšega niti Bog nema. Ve vsaki kinč lejko nazaj dobimo, če smo ga zgubili, nedužnosti nikdar. Z toga kinča nega več porcij, kak samo edna i če smo to edno zgubili, zapravili, vse smo zgubili i nedužni biti več ne moremo. Te kinč se pa zgubi po smrtnom grehi, predvsem po nečistem grehi. Kača lazi okoli naših gredic. Nečisti diih je ta kača, ki šče našo lelijo pregrizti, da bi se posušila i ne več cvela. Pregrize njej pa koren, če nas napela na nočno tepešijo, če nas napela na neredno vživanje alkohola, če nas napela na nepotrebno prerano znanje, če nas napela na gizdo, če nas zvodi na plesišče.

Marija mladenka, ki si potrla kač glavo, ar si ostala ne samo čista i deviška v svojoj mladosti, nego si po božoj velikoj čudi devica tudi pred rojstvom v rojstvi i po rojstvi našega Zveličtela Ježuša Kristuša, ki je tvoj sin, pomagaj nam, da tudi mi raztlačimo z tvojov pomočjov kač glavo.

Ti držiš motiko v rokaj i ž njov okapleš naše lelije, našo nedužnost. Na toj motiki vidimo dečki ino dekle, da se držalo motike dokonča v križi. Z križanov motikov ti okapaš naše lelije, z drugov se ne dajo. Kač si samo zato mogla na glavo stopiti, ar je križ v tvojih rokaj. Vsikdar si trpela, se zatajūvala, vsikdar si bila devica z trnjom venčana. O po-

magaj nam dečkom i deklam tüdi, da bomo ljubili križ, da se bomo radi zatajivali za sveto čistost, se ogibali vsakše grešne prilike, pred vsem pa, da bomo trezni i ponizni. Do treznoga i poniznoga srca ne pride nečisti dih, gizdavoga i nezmernoga pa včasi premaga.

Prosimo te, mladenci i mladenke, mladenka Marija, bodi nam na pomoč doma, ešče bole pa v tujini, kde je teliko več sovražnikov, kem dale smo od doma, da ostanemo dečki i deklet čist i čiste, da mo vredna moška i ženska mladina svojega imena: mladenec, mladenka. Da mladenec brez lelije je ne mladenec, nego pokvarjenec, i mladenka brez lelije je ne mladenka, nego pokvarjenka. Čuvaj nas dobra mladenka Marija, da ostanemo čist i čiste do svetoga zakona, ali do konca življenja, če je tak boža vola, da v zakon ne stopimo.

Mladina, čuvaj svoj največši kinč, nedužnost.

Blaženi so čistoga srca, oni bodo Boga gledali. (Mat. 5—8.)

Draga mladina! Jezusove reči so to, večne istine reči, da so tisti blaženi, ki so čistoga srca i da ti bodo Boga gledali. Bog je neskončno lep. Tak lepo nikaj ne more biti i lepšega od Boga nega. I da je Bog najlepši, je gledanje Njega največša plača. Vekše nega, vekše človek nemore zadobiti. V svojem govoru na bregi je Jezuš gučao od raznoga plačila, štero si duše zaslužijo za svoja dobra dela. Gučao je, ka do siromaki meli nebesa, ka se pravice lačni nasitijo itd. A čistim je pa obečao tisto, ka je največ: gledali bodo Boga. A gledali ga bodo z srcom. Bog, ki je čist dih, se ne gleda z očmi, nego z srcom. Pod čistim srcom se razmi premaganje vsake nečistosti, se razmi sveto devišstvo. Tomi je obečana največša plača: gledanje Boga. Glejmo čast deviške duše, da se pri njej navčimo i navdušimo na borbo do zadnje kaplice krvi, da jo obdržimo, dragi dečki i drage mladenke. Presveta hoštija v Oltarskom Svestvi je hrana deviških duš. V toj hoštiji prebiva najčistejše Srce Jezusovo. To naj nas blagoslovi pri čtenji toga spisa, da se vsa mladina nagne na verno čuvanje največšega kinča, na čuvanje svetoga devišstva. Ka je devišstvo? Devišstvo je premaganje nečistoga poželenja v duši i teli. To je, ka duša ne privoli v niedno nečistost, štera bi bila smrten greh i ka telo ostane nevraženo od nečistosti. Če se zato po človečoj slabosti duša včasi kaj slabše bori proti nečistnim skušnjavam, ne zgubi devišstva, če nega popolnoga privolenja. Skušavanje ne vzeme devišstva, nego samo popolno privolenje v nečiste misli, guče i djanje.

Devišstvo je največši kinč, ki si ga človek samo more misliti i meti na tom sveti. Lejko ma dekla milijone herbije, lejko ma dečko gradove i kraljevsko čast, vse to so samo smeti gle-

doč na največji kinč, na devištvo. Sveti Duh pravi, da se zdržnoj, deviškoi duši ne da nikša cena primerjati. Nikaj na sveti. Ne svetlost sunca, ne snega belina, ne demanti, ne küpi srebra i zlata, deviškoi duši se ne de nikaj primerjati, ta je več vredna, ta je lepša, ta je dražja. Sv. Bernard pravi: „Deviška duša je spodobna k cvetečemi ogradi, v šterom je samo sladka dišava z sunčnimi traki.“

Deviška duša spada v posebno kraljestvo tak na zemli kak v nebi. Marija je prva devica med vsemi, zato jo zove sv. Matičerkev za Devic devico i za Kralico devic. Ona je prva devica mad vsemi, ona njim kralüje z svojim devištvom, od šteroga lepšega i vekšega Bog ne mogo stvoriti, čeravno je vsegamogöči. Vsikdar devica, pred porodom Jezušovim, v porodi i po porodi. Deviške duše spadajo v to kraljestvo, spadajo v Marijino kraljestvo. So vse kralice, Marija pa vseh kralica. V to kraljestvo je spadao sam boži Sin, Jezuš Kristuš, ki si je šteo za posebno čast i meo pri tom posebno veselje, da je svoje večno devištvo stavo pod Marijino obrambo, da je ta devica, njegova boža mati. V to Marijino deviško kraljestvo je spadao sveti Jožef, koga sv. Cerkev zove za „najčistejšega“. V to kraljestvo je spadao sveti Janoš apoštol, ki je prvi bio vreden zavolo svojega devištva, da je smeo svojo glavo nasloniti na Srce Bože. V to kraljestvo je spadao sv. Ivan Krstiteo, sv. Alojzij, sv. Stanislav, sem je spadala sv. Neža, Lucija, Katarina, Trezika i nešteti jezeri čistih mladencov i devojok, ki so svoje devištvo občuvali i raj zavrgli vse časti sveta i raj šli v smrt, kak bi si pa dali z duše strgati venec Marijin.

V to kraljestvo spadaš tüdi ti, siromaškä dekla i siromaški dečko, dokeč čuvaš kinč nedužnosti. Vidiš, kakša čast je biti čisti, biti čista, kakša dika je boriti se proti nečistosti za nedužnost. Jezuš je pravo, ka vsaki toga ne more zapopasti, a jezero jezerkrat srečna je tista mladina, štera to more zapopasti, štera z lübeni do Boga i Marije potere poželivost svojega tela i ostane čista.

Jezušek, Večna
Lelija, ohrani
nedužnost
mladini.

Sveti Gregor Nazianski pravi: „Nekaj velikoga je devištvo. Devištvo je velika jakost, štera zdajšnjost prehodi, štera celi svet ta da, ali bole povedano, celi svet zameni z drugim, zdajšnjega z prišestnim“. Kak blažene reči! Ka je minlivoga, slaboga, mrtelnoga, blatnoga, zamazanoga, žalostnoga, grešnoga, to vse zameni devištvo z svetom, ki je večn, neskončno lepi, blaženi, bogati i pun vsega veselja, vse časti i vsega dobrega. Dečki i dekllice, zamenite te jalen, blaten svet z večnim! I to včinite, če verno občuvate svoje devištvo.

Sveti Ambrozij nam ete lepe reči da na pot borbe za devištvo. „Angelje so device nebes, deviški ljudje so pa angelje zemle“. Če srečaš zato prosto dekle, štera je čista, angela si srečao i če gučiš z navadnim beračem, ki je obdržao svojo čistost, z angelom si govoro.

Lepšega dara duša niti ne more Bogi prikazati, kak je devištvo. To svedoči sv. Metod, gda pravi: „Devištvo je tisti najlepši dar, šteroga človek le more Bogi prikazati, ono je spodobno k spomladnim lelijam, ki so snežnobeke i prijetno dišijo“.

Pa deviške duše tudi v nebi majo svoje posebno kraljestvo. V knigi Skrivnoga Razodetja pravi sv. Duh Bog sledeče: „I vido sem: glej, Agnjec je stao na gori Sioni i ž njim stoštirideset jezer tistih, ki so meli zapisano na svojih čelaj njegovo ime i ime njegovoga Oče. I slišo sem glas z nebes kak šumenje vno-go vodin i kak bobnenje močne grmlence i glas, šteroga sem slišao, je bio, kak bi strunarje brenkali na harfe. I spevali so kak novo pesem pred prestolom i pred četverimi živimi bitji i starešinami. I nišče se ne mogeo navčiti pesmi zvün onih štirideset jezer, ki so bili odküpleni z zemle. Ti so, ki z ženskami neso se oskrunili, so najmre deviški. Ti so, ki sprevajajo Agnjeca, kamakoli ide. Ti so bili odküpleni zmed ljudi kak prvenci za Boga i Agnjeca i v njihovih vüstaj se ne najšla laž, nevtopeni so“. (Skriv. Raz. 14, 1—5). Nišče se ne more navčiti pesmi, ki jo deviške duše spevlejo v nebi, tak je lepa, tak je krasna i nišče ne hodi tak blüzi Agnjeca, kak deviške duše. Neba je neskončno velika i večna, zato pa reči svetoga pisma pome-nijo posebno velikansko plačo za deviške duše. V kraljestvi devic bodo svojo pesem spevale deviške duše vso večnost i kralüvale vso večnost, kronane s posebnov koronov, ki jo Cerkev zove za aureolo virginum, to je za zlati venec devic.

Če je sv. Frančišek Serafinski samo na eden glas nebeske igre ne samo taki ozdravo, nego začüto v svojem srci takše veselje i takšo blaženost, kakšega bi njemi ne mogle spraviti vse zabave i vse veselice sveta od toga začetka do toga konca, povejte dečki i dekle, što bo mogo te zapopasti sladkosti vaše pesmi, ki de vso večnost v nebi donela, če obdržite svoje devištvo! Koga pa Bog v zakon zove, za tistoga pa nega lepše priprave i od Boga bole ostro zapovedane, kak je ravno sveta nedužnost pred zakonom! Pa če je tak velika čast devištva i če

ma dvoje, neskončne vrednosti kraljestvo, na zemli i v nebi, more li stariš dati vekše herbije svojoj deci, kak če je obdrži čiste!?

Vse to je zarazmela Marija, zato pa niti najvekše časti, ki je li mogoča pred Bogom, ne štela sprejeti, če bi zato mogla svoje devištvo žrtvovati. Niti boža Mati ne štela postati, če bi njej trbelo v zakon stopiti. Zato je na božo ponudbo Gabrieli nadangeli odgovorila: kakda bode to, da jaz moža ne poznam? Ta Marijina reč naj se vam vrine v globočino srca, dragi mladenci i drage mladenke, posebno pa ve deviške duše, ki leto za letom posvečujete svoje čisto življenje za sveto Matercerkev i njene duhovnike. O keliko duš ti rešijo, keliko poganov misionarje z teme poganstva na Kristušovo svetlost pripelajo, telikokrat se povekša vaša nebeska plača. Kakša bo ta, što more zarazmeti, če že od tistoga maloga deteta plače, ki je po svetom krsti samo pol minute živelo, pravi sveti Duh, da človeče oko takše lepote ne more viditi i takše sladkosti vüho ne čüti i takše blaženosti srce ne občüti na zemli, kak je plača samo pol minutne službe za božo čast.

Zato pa zročite se vsi pod Marijino obrambo i njo, deviško mater i Kralico devic prosite za pomoč. Koga ona pokrije z svojim nedužnim plaščom, tistoga nečisti duh nikdar ne more v svojo oblast dobiti. Marija, deviška mati, na tvojo mladost, nedužno mladost te prosimo, obdrži mladino na poti nedužnosti Jezuš i na diko, tebi na veselje, samoj mladini pa na najvekše zemelsko i nebesko veselje.

Marijine družbe.

O ponižnosti.

Marsikaj je lepega na mladih dekletih, najlepša pa je čednost ponižnosti, če jih krasi. Ako hoče dekle res biti ponižno, mora imeti dobro in usmiljeno srce. Toplo, dobrohotno in usmiljeno srce nas bo naučilo več ponižnosti, kakor kakršnakoli lepa knjiga. Če tudi naše besede in kretnje ne bodo vedno prijale vsem tistim, ki ne ljubijo ponižnosti, bo vendar vsak spoznal naše dobro srce po tem, če bomo povsod same sebe dobro zastopale. Bodimo vedno pripravljene, vse mirno prenesti, če nas kdo razžali. Opustimo vsako besedico, ki bi sramotila in poniževala našega nasprotnika. Opazke, ki so nam neprijetne, preslišimo, ako ravno v razgovoru z drugimi zmagamo, ne ponášajmo se s svojo zmago nikdar. K ponižnosti spada tudi vljudnost in postrežljivost. Želje drugih ljudi moramo že iz obraza brati. To je čednost ponižnosti, in če ta dobra lastnost krasi dekle, jo napravi vsem prav čednostno in prikupljivo. K ponižnosti je potrebna tudi potrpežljivost. Ljubi Bog je posebno ženskemu spolu odkazal mnogo trpljenja. Zapomnimo si, drage sestre, da je ponižnost najlepša lastnost, ki bi mogla krasiti vsakega človeka, posebno pa še mladino. Povsod bi mogla kazati mladina, da se skriva velika, blaga duša za njenim obrazom.

Kolikokrat traja dolgoletno sovraštvo med sosedi, mnogokrat se tudi s smrtjo ne konča, in zakaj? Ker je enega in drugega sram, da bi se ponižal. Pride pa kaka nesreča vmes, oh kako rad bi takrat stopil k njemu ter ga prosil odpuščanja, ko se mu ponižati nebi trebalo. Vsak značaj se najbolj razodeva v vzvišenosti, v vseodpuščajoči ljubezni do bližnjega, v potrpežljivosti z njegovimi slabostmi. Sestre! Potrpimo ena z drugo. Tudi drugi vidijo na nas slabe strani, in vendar molčijo, ker nas ljubijo, in nas skušajo s svojo skromnostjo in ponižnostjo opomniti na naše slabosti. Sestre! Če nas kdaj posvari blaga dobra oseba, ji nezamerimo. Storila je prav. Največ ponižnosti pa se učimo od Jezusa samega, On nam bodi najlepši vzor, in najčistejše zrcalo ponižnosti.

Vilka Razlagova.

Večno življenje.

Bio sam v velkij gotskij katedrali. Slovesna pontifikalna sveta meša. Kadilo se zdigava v višave proti poslikanim visikim oknam. Orgole močno donijo, latinsko koralno spevanje zdigava srce. Kda že vse potihne, mi v duši šče izda zveni: Et vitam venturi saeculi. Amen, amen . . . Oh, kak lepa melodija, kak vnogokrat lepša vsebina: Verjem . . . v življenje prihodnjega veka. Verjem, trdno verjem i to potrdim z mogočnim: tak je, tak je! Jezerokrat lepše pa je: ka verjem, je sveta istina. Večno življenje je, večno bom živo!

Pa smo prešli iz staroga leta v novo. Edno leto je pá minolo i nikdar ga več ne bo. Prestopili smo v novo — pa ne vsi. Za vnoge je bilo to leto zadnje. Znabiti bo pa to novo tudi za nas zadnje. Če ne to, edno pa bo gotovo. Prišeo bo trenutek, kda več ne bomo čteli let i tudi drugi ne bodo več šteli naša leta. Tisti trenutek bo za nas zadnja drobtina časa, nato pa za nas več časa ne bo. Ka pa bo? Potem bo za nas večnost!

Večnost! Večno življenje! To so za nás poznane reči! Vej jih pa dostakrát čujemo, molimo jih v apoštolskoj veri: verjem... večno življenje! Izgovarjamo te reči, kak nekaj vsakdanešnjega, ne da bi mislili na veliki njihov pomen. Verjemo v njihovo istinitost, nego živemo pa li včasih tak, kak da bi večnosti ne bilo. Ne zamislimo se v vso veliko istinitost teh reči, ne zamislimo se, ka iz toga za naše življenje sledi!

Predragi, zamisli se dnes bar malo v sveto istino večnosti!

Ka je večno življenje? Ne mislim tu na tisto večno življenje, ki bi ga lahko nazvao „večno vmiranje“, ne mislim na življenje v pekli. V mislih mam tisto večnost, za štero smo mi stvorjeni. Naše zemelsko življenje je pot v večno, priprava, pogoj, ki ga moramo spuniti, da pridemo v nebesa. Eden človek bi rad bio na vrhi Triglava, ar bi rad kaj lepoga od tam vido. Če pa on šče biti na tom 2863 m. visikom vrhi, mora se prle lepo potruditi i po žmetnoj poti gor iti. Ne žele on to, da bi

hodo, žele pa biti na vrhi, zato pa li mora iti gor, ovači se ne znajde od sebe tak na vrhi. Njegov glavni cio je vrh, potüvanje na vrh njemi je samo sredstvo, da vrh dosegne. Pot na vrh njemi je nekaj postranskoga, glavno je vrh. Glejte, kakše je tüdi razmerje med zemelskim i večnim življenjom. Glavno je večno življenje, zemelško je postransko, je pot v večno. Što potüje na Triglav, te je že na začetki cila. Tak je tüdi naše zemelško življenje začetek večnoga. Nego, kakše zemelško življenje mora biti?

Sveto pismo pravi: To je večno življenje, da spoznajo tebe, edinoga pravoga Boga i šteroga si poslao, Jezusa Kristuša (Jan. 17, 3). Naše zemelško življenje bo zato prešlo v večno v nebesaj, če bomo tü na zemli živeli v spoznavanji pravoga Boga i edinorojenoga božega Sina, Jezusa Kristuša. Spoznavanje tü ne pomeni samo, da znamo, ka Bog je i da je poslao na svet Sina, našega Odrešenika. Spoznavanje tü pomeni tüdi: življenje po spoznanih istinaj.

Živeti moramo zato tak, da bodo naše misli i naša dela v skladnosti s spoznanimi istinama od Boga. Nekaj vzgledov!

Bog je naš stvoriteo, mi smo njegovo stvorenje. Stvorenje je odvisno od Stvoritelja. Zato svojo volo vsikdar podredimo božoj.

Bog je vsemogočen, more vse, mi pa sami od sebe nikaj! Zato v molitvi prosimo njegovo pomoč.

Bog je Oča, naš Oča. Zato se kak deca z lübeznijov vsikdar obračajmo k Njemi.

Naše življenje mora biti tüdi spoznavanje Jezusa Kristuša. On je naš Odrešenik, odpro nam je nebesa i nas včio s svojim vzgledom živeti za nebesa. Šče več! Znao je, da sami nikaj nemremo včiniti za nebesa, zato nam je zaslüžo milosti, brez šterih nemremo v večno življenje. Zato pa mi te milosti nücajmo, ki nam jih davle Bog. Ali je ne velika milost, da smo krščeni — krst so dveri v nebesa! Na nas ležeče je zdaj, da krstno milost čuvamo, to je, da ne včinimo smrtnega greha. Pri sv. firmi smo dobili dužnost i pravico braniti i širiti sv. vero. Ali zaistino radi i vsikdar, kda je potrebno, hodimo k spovedi? V sv. obhajili dobimo moč proti vsemi, ka je nesvetoga i nam šče vkrasti večno življenje!

Vidite zdaj, kak je večno življenje v svojem začetki že tü na zemli! Vidite, kak je Bog po svojem Sini vse poskrbo, da bi je mi zaistino dosegli. Vidite pa tüdi, kak je večno življenje jako, jako tüdi od nas samih odvisno!

Et vitam venturi saeculi! Amen, amen . . . Trdno, trdno verjem v večno življenje! Zato sklenem: Ščem se boriti, trüditü, delati za nje, da bom v svetom, veselom vüpanji njemi šo proti!

— kn —

Malim prijatelčkom.

Dominik Savio je bio jako dober, posebno rad je ponizno molo. Po sv. prečiščavanji je bio dugo časa zatopljeni v premišlavanje. Ne je pa mogeo gledati, či se je što grdo prekrižao. Zato je rad kazao deci, kak se more križati.

Tüdi mi dostakrat na den molimo i se križamo. Pa vno-gokrat se tak križamo, kak da bi mühe lovili. Zato tüdi mi pazimo, ka se pokrižamo, kak je yčio Dominik Savio. Levo roko položimo na prsa, z desnov pa napravimo križ. S križom naj-mre pokažemo, ka smo katoličanci. S križom, to je z Bogom, začnimo vsikdar svoje delo i bodete vidili, ka bo vsikdar dober tek melo. Radi se prekrižajmo vsikdar, zajtra, podne i večer, posebno pa, kda nas šče hüdi düh v grej zapelati.

Dominik Savio je jako lübo Brezmadežno. Svoje oči je ču-vao samo za svojo mater Marijo. Zato gledajmo, ka tüdi mi ne bomo gledali nikaj nespodobnoga, če ščemo ostati čisti.

Lepo se vsi pripravljamo za sv. spoved. S čistim srcom sprejmimo maloga Jezuška i ga prosimo, naj nam pomaga, ka ga ne bomo več nikdar žalili. Prosimo ga pa tüdi za naše stariše, prijatele i neprijatele. Prosimo ga za misijonare, šteri pripravljajo po celom sveti bože kralstvo. Če bomo tak delali, nas mali Jezušek poplača že na tom sveti, a pravo plačilo pa zado-bimo v večnosti. — Vas pozdravla Vaš vdani prijateo z Jüžne Amerike :

A. H. S. S.

Klerik Cigan Ivan, salez. misijonar, v Indiji.

Cigan Ivan, slovenski misijonar določen za Indijo, se je odpe-lao po morji 21. okt. 1936. leta iz Trsta v Benetke, skoz Sueški pre-kop, Rdeče morje i stopo na topla tla velike Indije 3. novem-bra. Rodio se je v Gančani, Beltinska fara.

Izrek sv. Ivana Boska: „Daj mi düše, drügo vzemi“, ga je že pred desetimi leti odtrgao od domovine i že te se je šo pri-pravlat za te misijonski apoštolat v Italijo. Njegovo mlado düšo so pred tem odhodom obiskale vnoge težave pa vse je pretrpo samo zavolo cila, šteroga je meo pred sebov: „Daj mi düše, drügo vzemi“. Ob priliki, kda je dobo dovolenje, da sme iti za misijone v Indijo, je ednomi svojemi prijatelji etak pisao: „Zahvalüjva sküpnö Boga, da me je zdaj poslühno. Ne čütim se vreden te-like milosti, pa če je takša boža vola, naj prepeva iz najjinih src Bogi dika i hvala“. Pred odhodom je obiskao svoj rojstni kraj i milo Slovensko krajino. Žao pa nam je samo zato, ar ne mo-go obiskati vse svoje sorodnike i prijatele. Velika sila ga je gna-la na Gospodovo njivo. Zdaj je že na svojem mesti i mi čaka-kamo, da bi nam sam kaj pisao. Molimo za njega, da postane veliki orač na Gospodovom poli. Predragi misijonski prijatelje! Prosimo vsemogočnoga Boga, naj veliko Indijo sprejme v svoje kralstvo. — M. S.

V podporno društvo „Dom sv. Frančiška v Črensovcih“ je stopila delavka Trplan Francika v Franciji i obljubila, da bo do svoje smrti vsako leto darovala za naše sirote 5 Din.

Širitelom.

Prvo številko Marijinoga Lista Vam damo zdaj do rok. Vidite, kak lepi so zdaj že zvunaj, kak pa ešče znotraj. Če ljubite Marijo, te šli ž njim k vsakoj hiši i te ga ponujali. Če do vam gde pravili, siromaki smo, ne moremó ga meti, njim odgovorite, blagoslov na siromaštvo bo prineseo Marijin List, če te se držali po njenih navukaj. Marija 16 Din z lejkotov povrne ne ednok, nego i stokrat. Pa mislite, da Jezuš nede blagoslavlaó tiste hiše, štera rada čte glasilo njegove matere, „Marijin List“. Če bi vam pa žaono reč povedali, ne zamerite, nego zročite je Mariji. Plača obilna vas čaka za njo, če jo mirno prenesete. Vaši trüdi neso za zemelsko, nego za nebesko plačilo. Marijino i Jezušovo kralstvo širite po Marijinom Listi, ne pozabite toga nikdar. Apoštolsko delo je to, ki se ne vidi šatani, a tembole se dopadne dobromi Bogi. Meli te težave pri tom apoštolskom deli, štero je najbolje potrebno dnesden, kak nam vsem glasijo sv. Oča iz vmirajoče postele, a Marijina pomoč ne bo izostala. Zato pa pred širjenjom vsikdar zmolite nekaj na čast Materi Mariji i tak se podajte na pot. Te vidili, da blagoslov ne bo izostao.

Vsem širitelom pošlemo več komadov Marijinoga Lista i je prosimo, naj je ponüdijo v vseh hišaj. Ka njim pa ostane, naj po priliki nazaj pošlejo. Cena 16 Din. na leto i se do konca junija mora poravnati.

V Mariji pozdravljeni vsi širitelje i širitelice! Z Marijov idite od hiše do hiše v roki z prvov številkov njenoga Mar. Lista. Ona naj vas vodi. — Vrednik.

VGANKE.

1. *Kak se najležež širi Marijin List?*
2. *Kakše haske ma, ki ga širi?*
3. *Kakše haske ma naše lüdstvo iz Marijinoga Lista?*
4. *Kak se mora čtetü Marijin List?*

Ki vse štiri vganke dobro reši, dobi za dar lepo knigo.

POŠTA.

Vsem se iz srca zahvalimo za božične i novoletne pozdrave. — Vredništvo i uprava. — Gergor Marija, Selo 151. Kalendar smo dvakrat poslali, pitajte na pošti, što bi ga mogo vzeti. — P. Š. Chierl. Hvala za poslano.

Pisma naših z tujine.

Prečastiti gospod vrednik Novin i M. Lista! Buzancy, 20. IX. 1936.

Vu imeni Jezusa i Lurske Marije Vam začnem pisati i Vas, prečastiti, najlepše pozdravljam. Zednimi pa pošilam vnogo pozdravov i blagoslov Marijin iz Lurda, kama smo letos 4. sept. romali vu velkom številu, vsem duhovnikom beltinske fare, vsem bivšim duhovnikom, gg. Hermani, Žalari i Horvati, pa vsem drugim, šteri so se trüdili za krščansko gorečnost naše fare. Vsem želem obilno božega blagoslova i blagoslov Marije Lurske, naj ona čuva vse duhovnike cele Slovenske Krajine i celoga katoličanskoga sveta, da se bodejo ednok združili vu Kristušovo Cerkev v nebesaj pri svojem Oči.

Zednim pošilam vnogo pozdravov svojim starišom, bratom, sestram, dedeki i mamici, celoj rodbini, vsem mojim prijateljicam, sestram Marijine družbe i dekliške zveze i želem njim, naj je Marija Lurska ohrani zdrave i žive, dokeč se vidimo doma.

Pišem Vam, da sam bila jako vesela poleg naše lübe Matere Lurske. Jako je bilo lepo na božoj poti, da nas je jako dosta romalo, da so nas pelali trije vlaki, dva sta odišla 3. sept. i to rdeči pa zeleni, a beli, na šterom sve se pelali jaz i moja prijateljica, se je odpelao 4. septembra, ar beli je vozo betežnike i zato sve mivedve šle s tistim, ar se je v kračišem časi porvno domo.

Z nami so romali prezvišeni nadškof, šteri so vodili našo prošecijo i tak smo 5. sept. prišli v Lurd i smo tam ostali do 10. sept., odpelali smo se 10. sept. ob 11 vöri iz Lurda i smo prišli 11. sept. ob 5. vöri v Lisieux k sv. Treziki Det. Jezusa i tam so Prezvišeni nadškof darivali sv. mešo i nam delili sveto obhajilo. Ob 8 vöri smo se odpelali od svete Trezike profi domi. Jako veselo je bilo, a veselejše bi bilo te, če bi najšli mive dve s prijateljicov kakšega duhovnika, ki bi znao slovenski, ar ga pa ne bilo, sve bile pri ednom francuskom duhovniku pri sv. spovedi. Tü v Franciji je ljudstvo ne tak pobožno, kak pri nas; tü ne pravijo, ka ido na božo pot, liki na izlet. Nega na sveti lepšega, kak je naša Slovenska krajina i naše slovenske pesmi. Da pa človek gde koli je, lejko opravla svoje krščanske dužnosti.

Nadale Vam pišem, pozdravite vse duhovnike, posebno g. Jeriča i Lejka, tak tüdi pošilam pozdrave vsem duhovnikom lendavske, sobočke, törjanske i bogojanske fare, a najbóle pa prečastiti gospod vrednik Vas i Vaše liste, šterim i tüdi Vam želem obilno božega blagoslova, naj Vaše liste blagoslovi Mati boža, Marija Lurska, šteri me tak veselijo i sam Vam na njij jako hvaležna, istotak moja prijateljica. Sprejmite to moje malo podobico M. Lurske z veselim srcom. Želevi Vam zdravje i veselje, Bog Vas naj ohrani šče duga leta delüvati med svojimi ovcami. Zbogom domovina mila, tvoje hčeri te pozdravljajo. — *Jerebic Marija i Vöröš Marija iz Beltinec y Franciji.* — (Lepa hvala za podobico. Vr.)